

TORONYIRÁNY

XII. 28.

2018. július 15.



SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 15. vasárnap

Július 18. Szent Hedvig királynő



Az apostoloktól ránk hagyományozott mennyei örökség birtokában adjunk hálát Atyánknak minden ajándékáért!

Dicséret neked Krisztus testének és vérének asztaláért, amelyet az apostolok adtak tovább nekünk,
– hogy tápláljon és éltesen minket.

Dicséret és hála neked igéd asztaláért, amelyet az apostolok terítettek meg nekünk,
– hogy ott világosságot és örömet találjunk.

Dicséret és hála neked az apostolokra épített Egyházadért,
– amelyben Krisztus titokzatos testének tagjaivá leszünk.

Dicséret és hála neked a keresztség és a bűnbocsánat megtisztító fürdőjéért,
– amelyet az apostolokra bízta, hogy lemosás minden bűnünket.

Atyánk, te úgy akartad, hogy Fiad a feltámadás után először az apostoloknak jelenjék meg,
– tégy minket is az ő tanúivá az egész világon!

Te elküldted Fiadat, hogy vére árán kiengesztelje veled a világot,
– add, hogy mindannyian együttműködjünk veled a kiengesztelődés művében!

Te Fiadat jobboldra ültetted a menyben,
– bocsásd be a megholtakat a boldogság honába!

Az Imaórák Liturgiájából

A szentmise olvasmányai

- 1. Ám 7,12-15** A király tiltása és fenyegetése ellenére a próféta kitar Istentől kapott küldetésének teljesítésében.
- 2. Ef 1,3-14** Isten öröktől fogva kiválasztott bennünket, hogy Jézus Krisztus által fogadott gyermekei legyünk, és az ő vére által elnyerjük a megváltást.
- 3. Mk 6,7-13** Jézus „gyakorlatra” küldi kettesével a 12 apostolt, és az általa szabott feladat ellátásához módszertani utasításokkal, útmutatással látja el őket.

Az egyház apostolsága

Jézus úgy jött el, mint messiás, mint isteni küldött, s mint az üdvösség szerzője. Az ő műve Isten végérvényes beavatkozása az emberiség életébe, azért annak teljes igazságával és erejével meg kell maradnia az idők végéig. Krisztus a maga művét az apostolokra bízta, s ezzel az egyház megkapta az apostoliság jellegét. Az apostol szó küldöttet jelent, ezért az apostoliság azt jelzi, hogy az egyház annak a küldetésnek a hordozója, amelyet Krisztus az apostolokra bízott, s ilyennek is kell maradnia mindvégig. Az apostoliságot tehát felfoghatjuk úgy, mint az eredethez, a forráshoz való hűséget. Tartalmilag azonban még többet mondunk azzal, ha úgy fejezzük ki magunkat, hogy az egyház messiási és eszkatológikus közösség. A tizenkét apostol kiválasztása tükörképe volt az őszövetségi tizenkét törzs szervezetének. Jézus, tehát mint intézményt alapította egyházát, s az is kétségtelen, hogy az apostolokra hatalmat ruházott. Őket bízta meg a tanítással, a róla való tanúságtétellel (Mt 28,18; ApCsel 1,8), megadta nekik az oldó és kötő hatalmat (Mt 18,18 Jn 20,21), rájuk bízta a keresztséget (Mt 28,19) és az eukarisztia ünneplését (Lk 22,19). Biztosítékul pedig megígérte és elküldte nekik a Szentlelket. Az egyház apostolsága tehát nem merül ki abban, hogy a mindenkor vezetőik az apostolok utódai, hanem jelenti a teljes azonosságot. Az egyház ma is ugyanazt tanítja, hiszi mint az apostolok korában, és ma is ugyanazzal az illetékeséggel közvetíti a megváltás kegyelmeit, ahogy az apostolok tették. Nem szabad mellőzni azt a kijelentést sem, amit Mt 19,20 és Lk 22,30 őrzött meg: az ítéleten apostolai vele együtt trónokon ülnek és ítéletet tartanak népük tizenkét törzse felett. A jelkép azt állítja, hogy az apostolok azt kéri számon, mennyire maradt hű az egyház eredetéhez. Továbbá mivel az apostolok küldetése végérvényes és egyetemes, azért megismételhetetlen. Nem lehet mással helyettesíteni és nem is fog megszűnni. Éppen ehhez a végérvényes küldetéshez kapták az Igazság Lelkét, a felülről jövő erőt, az Atya ígését, aki mindvégig velük marad (Jn 14,16).

Az apostoli küldetés különbözik a prófétákétól. Azok azt adták tovább, amit Isten közölt velük. Az apostolok ellenben arról tanúskodtak, amit láttak és hallottak (ApCsel 4,20), s erről nem hallgathattak, mert az egész emberiségnek szólt. Ők megkapták az ígéretet, hogy a Szentlélek velük együtt tanúskodik (Jn 15,26). Ezért már első hivatalos döntésükben a jeruzsálemi zsinaton így fejezik ki magukat: „A Szentlélek is, mi is így láttuk jónak” (ApCsel 15,28). Az igehirdetést a Szentlélek erejével végezték (1Pt 1,12), és szavuk hatékonyságát is ő biztosította (1Tessz 1,5; ApCsel 4,41; Zsid 2,3). Szolgálatuk pedig a Lélek szolgálata volt, nem a betűé (1 Kor 3,4-18). Az apostolok és az egyház úgy kapták meg a Szentleket, mint a hűség biztosítékát, tehát mint olyan természetfölötti erőt, amely segítí őket, hogy Jézushoz, illetve az ő szavához igazodjanak. Pál erre szólítja fel Timóteust: „Őrizd meg a rád bízott kincset a Szentlélek erejével, aki bennünk lakik.” (2Tim 1,14). Később Ireneusz ismételt arra hivatkozik, hogy a Szentlélek jelenléte biztosítja az egymástól távol levő egyházak közös hitét. Számukra a „hagyomány” nem a tanítás és a berendezkedés átadása volt, hanem a Lélek jelenlétének átadása is (Ireneusz, Adv. Haer. III. 4,2; Hippolitosz, Philosophumena I. praef. 6). Ireneusz külön kiemeli, hogy a püspökök az apostolok utódai, s az igazság karizmáját az Atya jóvoltából kapják (Adv. Haer. IV. 26,2).

De az apostoliságot nem szabad elkülönítve a papságra vonatkoztatni. Az első pünkösd ünnepén a Szentlélek az apostolokra és a velük együtt levő százhusz főnyi csoportra áradt ki. Ő a közösség, a koinonia forrása (2Kor 13,13). A szoros értelemben vett apostoliság ebbe a tágabb közösségbe van beágyazva, és pedig úgy, hogy a közösség gerincét alkotja. A püspökszentelést, a kézrátételt mindig több püspök végzi, s ezzel kifejezik az egész egyház közösségét. Az apostoli utódlás tehát nem jogi forma csupán, de nem is általános értelemben vett karizmatikus adomány, hanem a kettő egysége. A Krisztustól rendelt szertartás közli a Szentleket és vele együtt a lelki hatalmat. A kettő másutt is együtt szerepel. A bűnbocsátó hatalom közlését (Jn 20,21) Krisztus úgy végzi, hogy küldetését ad és a Szentlélek erejében részesíti őket. A misében az egyház ismétli Krisztus átváltoztatott szavait, de ugyanakkor az epiklízisben a Szentlélek jelenlétét is kéri. Ahogy W. Kasper (Einführung in den Glauben, 1973, 121) megjegyzi, vigyáznunk kell arra, hogy a pneumatológiát ne tekintsük az egyházzal szóló tanítás felépítményének. Nem arról van szó, hogy a Szentlélek egyszerűen garanciát ad az egyházi intézmények működéséhez, hanem az egyház berendezkedése éppen az a hely, ahol Isten üdvözítő műve, amelyet Krisztus által megvalósított, a Szentlélek által jelenvalóvá lesz.

A Lélek úgy van jelen az egyházban, hogy mindig megőrizhesse hűségét az apostoli kezdethez. Ezzel együtt jár az, hogy az egyház a maga egyetemességében nem terelődhet tévútra, s amikor a hitét meg kell fogalmaznia, akkor is mentes a tévedéstől. A pápai tévedhetetlenség tétele is ide tartozik. Az nem más, mint az egyház tévedhetetlenségének az egyes esetekre való realizálása. A Lélek jelenléte nem jelenti azt, hogy az egyházban minden intézkedés karizmatikus és legjobban megfelel a követelményeknek. Az emberi gyengeség, elhamarkodottság, késedelmeskedés és más tényezők nagyon is jelentkeznek életében. A Szentlélek garanciája csak arra vonatkozik, hogy az egyház a kinyilatkoztatott igazságot nem fogja emberi véleménnyel felcserélni, és így nem esik a végleges tévedés áldozatául. Azt mindenképpen vállalunk kell, hogy amit egyszer dogmaként kihirdetett, abban benne van a karizma ereje, s így azt utólag nem kell visszavonni vagy tudatlanra venni.

Gál Ferenc

Szülők és gyermekeik: hogy jól éljünk együtt (3.)

II. A televízió használatával kapcsolatos fellépés módozatai

2. Reflexiók

A televízió, ha nem megfelelőképpen használjuk, átalakulhat a következőkké:

- **Menekülés** a valóságból és a nevelői felelősség elől,
- **Bébiszitter**: a tévé szórakoztatja a gyermekeket, akik így jók, és nincsenek láb alatt,
- **Harmadik szülő** (vagy párhuzamos család): Magyarországon is az apák 72%-a kevesebb, mint egy órát szán naponta saját gyermekére,
- **Párhuzamos iskola** az igazi iskola mellett,
- **Rossz tanítónő**: amint Karl Popper tanítja: „a tévé nem taníthatja meg a gyermekeinknek mindazt, amit felnövekedvén el kell sajátítaniuk, amint serdülővé, majd felnőtté válnak”,
- **Pótszer**: a mindennapos unalom ellenszere, mivel ürök vannak a gyermek kulturális, családi és társadalmi közegében,
- **Nagy időrabló**: hosszú órákat rabol el az alvásból és a személyiséget növelő hasznos tevékenységektől.

3. A tévével kapcsolatos lehetséges tünetek

a.) Meggyengülhetnek a családon belüli kapcsolatok, jelentős kockázat az egyes családtagok elszigetelődése. Néhány évvel ezelőttig háztartásonként egy televíziókészülék volt a jellemző, ma már családonként általában kettőt üzemeltetnek. Ez azzal jár, hogy a gyermekek és szüleik, akik már a nap során is a munka és az iskola miatt külön-külön élnek, otthonukban is elkülönülnek. Megtörténik ugyanis, hogy a családtagok más-más műsort kísérenk figyelemmel a lakás más-más szobájában és így elszigetelődnek egymástól. A tévéfüggés bezárja őket, szinte nem is találkoznak és nem is beszélnek meg apró történeteiket, amik mindennapjaikban foglalkoztatják őket. Ráadásul előfordul, hogy a gyermek a szobáskájába helyezett készülék használatában nincsen komoly ellenőrzés alatt, s egymaga kezeli a távirányítót. Szabaddá válik így számára minden típusú adás nyomon követése, s ennek következményeit megérthetjük.

b.) Negatív viselkedés- és magatartásformák kialakulása: közönyösség, fogyasztói gondolkodás, hedonizmus, a kulturális, emberi és etikai értékek kifejlődésének meggátolása. A legnagyobb veszély abban áll, hogy a televízió keresztül megnyerő módon (titkos meggyőzéssel) nemcsak arra veszik rá az embereket, hogy anyagi javakat vásároljanak, hanem arra is, hogy olyan világszemléletet tegyenek magukévá, ami a hedonisztikus-fogyasztói alapállásnak felel meg. Ez az alattomos, szinte észrevétlen nyomásgyakorlás, amit kitartóan, nap mint nap sugároznak irányunkban, sikerrel kezdi ki növekedésünket a valódi emberi értékek területén.

c.) Más fontos tevékenységek elől rabol el időt. Világos, hogy amennyiben a gyermek túl sok időt tölt a tévé előtt, akkor ezt az időt elvonja más tevékenységektől, amelyek pedig fontosak volnának lelki növekedéséhez. Magunkat és gyermekeinket is arra kell nevelnünk, hogy megfelelő módon gazdálkodjunk az idővel, hogy ne elherdáljuk, hanem értékékként kezeljük és megtöltsük a személy alakulásához fontos élettapasztalattal.

d.) Passzív függés (ez tehet kritikátlanná, konformistává, lustává, mozdulatlanná, ez ölheti ki belőlünk a személyes élethez szükséges lendületet és kreativitást)

Amennyiben valaki túl sok órát tölt naponta a tévé előtt, akkor passzív függésbe kerülhet ez eszköztől. Ez viszont azzal járhat, hogy elgyengül kritikai képessége, ami nélkül viszont lehetetlen kellő távolságtartással és tárgyilagossággal fogadni az éterből felénk zúduló üzeneteket. A TV-függő gyermekben károsodhat a személyes kreativitás, és ennek helyébe az utánzás magatartása lép, amennyiben egyszerűen és pusztán másolja mindazt, amit a képernyőn lát. Ha a televíziós függést nem szorítjuk kellőképpen és megfelelőképpen határok közé, a személyes kezdeményező kedv helyére belép a tömegszerű utánzás.

e.) A hallottak és látottak feldolgozásának hiánya (az embert elsöpri a képek, hangok, szavak áradata, amivel nem tud interakcióba lépni)

A képek, hangok és szavak túlhajtott inger mennyisége, amire nem tud választ adni, a gyermeket összezavarja és nem lesz képes rá, hogy a számára megfelelő módon fel is dolgozza mindezt a rengeteg adatot. Ha a közvetítés és szűrő (ami a felnőttek szerepe) hiányzik, a kiskorút az a veszély fenyegeti, hogy egyéni fejlődésében átugrik bizonyos szakaszokat, ami nélkül nem értheti meg a világot, a valóságot, és mindazt, amit a tévé közvetít felé. Ez a hatalmas tömegkommunikációs eszköz nem tartja tiszteletben a fokozatosság pedagógiai alapelvét, hanem a gyermek képébe vágja egyszerre mindazt, amit apránként kellene feldolgoznia. Ezáltal felforgatja az ismeretek fejlődésének optimális időrendjét, ritmusát, fázisait.

f.) „Az azonosulás olykor odáig is elmegy, hogy valaki megismétli a tévében látott cselekményeket” (Ernesto Caffo)
Sajnos előfordul, hogy a látott televíziós modelleket (hősöket, színészeket és másokat) utánzással kísérik, főként a legkisebb és éppen ezért legsebezhetőbb gyermekek részéről. Ez nem egyszer komoly következményekkel jár, és nemcsak lelki, hanem testi téren is. Szülőkként arra kell felügyelnünk, hogy ez ne történjen meg, és a gyermek életkorának leginkább megfelelő módon kell fellépünk, hogy rámutassunk, mi a valóság, és mi a képzelet, hogy felfoghatóvá váljon, mi a különbség a filmtrükkök és a valóság síkján ebből származó következmények között.

III. Eltérés a házastársak nevelési irányvonalai között

Kérdés: Ha az egyik szülő tekintélyelvű, a másik pedig engedékeny, mi történik?

Kulcsszavak: Egységes nevelési terv – Tekintélyelvűség – Engedékenységek – Nevelési stílusok

1. A nevelési stílusok eltérése

A kérdés arra a helyzetre vonatkozik, amikor eltérés mutatkozik a házaspár nevelési stílusai között. Megtörténik ugyanis, hogy egységes nevelési terv híján az apa másképpen vagy akár ellentétesen neveli a gyermekét, mint az anya. Ez azt a veszélyt hordozza magában, hogy a neveltben zavart idéz elő, amennyiben nem tudja, hogy az apai vagy az anyai nevelési irányvonalakhoz igazodjon inkább. Legtöbbször a gyermek „rájátszik” erre a helyzetre, és a maga javára használja ki a szülői nevelési elvei közötti különbséget.

Ennek fényében jól érthető, milyen fontos, hogy a házaspár törekedjen a közös nevelési irányvonal kialakításában, hogy ne egyéni nevelőként álljanak gyermekeik előtt („én, a mamád” illetve „én, a papád”), hanem nevelő házaspárként („mi, a szüleid”).

(Folyt. köv.)

Salvatore Porcelluzzi

Vasárnapi jegyzet

Mint a por

Georges Bernanos, a Nobel-díjas francia keresztény író, plébános mondja, hogy az unalom olyan mint a por, a rák, amely észrevétlenül telepszik a bőrre. Az unalom mellé illeszthetjük a restséget. Kiváló támogatást ad ahhoz, hogy valaki elveszítse a személyiségét. Mint valami kábítószer, úgy hat az unalom. Természetesen nem válogat, s ha az ember elhagyja magát és átadja a kényelemnek, már az lesz kényelmetlen, ami eddig öröm és lendítő volt. Persze karakterfüggő ez is, mint bármilyen más, ami fogságba ejthet.

Mert fogság az unalom, négy fal közé szorít. Sajnos jelen van bárhol, ha nézzük. Ismertem egyházi pályán ténykedő szorgalmas személyt, aki – mivel a múlt rendszer mindent tiltott – leállt, hivatkozva a lehetetlen helyzetre. A próbás évek, évtizedek sok mindent felhoztak, ami ilyenkor is megragadható, például a lelkipásztorkodásban, ha az egyházzól, egyházakról van szó. Ismerünk több, ma még tanítható példát. Ennyiből is kiderülhet, hogy a „leállás” bizony kultúráhiány, a szellem ellaposodása, amolyan kiégés, ami bármikor, bárhol veszélyeztet, és folytonos kísértés a kényelemre. Mennyivel másként hangzik, amit Jean Cocteau versében olvasni: „Fáradtam egyre és lejtőt elfeledtem, / Fékezniem kell ma már siettetés helyett...” Egy idő után ez a teendő, mondhatjuk: a szabály...

Az unalom szülhet kritikus helyzeteket, főleg ha olyan a szituáció, hogy nagyobb felelősséggel a vállon szinte mindig ébernek kell lenni. Doktori védésen az elnökség egyike (akadémikus) csak kritizálni tudott, mire a másik rászólt: egyeseknek mintha nem lenne dolga, jelen esetben egy tehetséges fiatal kutató útra segítésében. Megelégedett az akadémiai tagsággal, azóta nem csinált semmit. Restség, unalom? Ha a szellem a lélek aktivitását gáncsolja, még veszélyesebb. Azonban így van bárkinél, ha elfogadta fontosságát az élet dolgaiban. Mert nem igaz, hogy senki sem fontos! Szent Pál jogosan kéri: óvakodjunk a tétlenségtől. Az ő fogalmazásában a hivatásbeli elköteleződés keresztény tartalma jelentkezik, és az a gondolat, amit nemzedéki együttélésben a mástól való tanulást érinti. Manapság elég gondot okoz az önfejlés, amely kudarc esetén a feladáshoz vezethet. Az okosan gondolkodó az ugyancsak az apostol által kért „programot” fogadja el: figyel mindenre, választ és a jót cselekszi. Megint a figyelem, mely leköt minden felesleges időt, szorított helyzetben is őrzi a szellem elsődleges igényét, amely sohasem a tétlenséget, a restséget, az unalmat tekinti lényegesnek.

Tóth Sándor

hírek információk

Megjelent a Toronyirány magazin idei harmadik száma, mely a szokásos rovatokon kívül tudósít a Szent Gellért Szeminárium növendékeinek tavaszi kirándulásáról, a Báró Gelsey Vilmos-díjak kitüntetettjeiről, az ÁGOTA által szervezett drogvizsgáló konferenciáról, Gyulay Endre nyugalmazott püspök vasviseléséről és a Hódmezővásárhelyen rendezett cigánypasztorációs találkozóról. A lap betekintést nyújt a Szent Barnabás-mentorprogramba, a gyulai Kálvária-dombon épült apsziskápolna felújításába, az ásatalmi szőlő- és bortermesztés kulisszatitkaiba, a Kitekintő című rovat pedig képet ad az egyiptomi, az észak-koreai és az iraki keresztények életéről, üldöztetéséről. A kiadvány a Kulturális mozaik, valamint a Szeged-Csanádi Egyházmegye életének eseményeit összefoglaló, Hírek rovattal zárul.

Idén immár tizenharmadik alkalommal rendezik meg a Nándorfehérvári Emléknepokat Szegeden, mely az egyik legnagyobb vidéki történelmi hagyományörző rendezvénysorozat. A nemzeti emléknappá nyilvánított nagy magyar diadalra emlékezve az alsóvárosi plébánia és kultúrháza támogatásával sokszínű programok lesznek a szeged-alsóvárosi ferences kolostorban és a mellette lévő Mátyás téren. Maga a helyszín sem véletlen: a nagy múltú rendházban megfordult Kapisztrán Szent János, illetve itt vonultak dél felé az általa vezetett keresztiesek. Július 20-án, pénteken 18 órai kezdettel az ütközetről kötetet is publikáló Cseh Valentin történész előadását hallgathatják meg az érdeklődők a csatáról, másnap, szombaton reneszánsz családi nap lesz korhű haditáborokkal, tűzfegyver- és íjászbemutatókkal, Csillagösvény interaktív játékkal, zonglór játszóházzal, este pedig a Sárkánykönyv együttes régizenei koncertjével.

Angol műveltségterületi kiegészítő képzést indít a Gál Ferenc Főiskola. A négy féléves képzés három féléven keresztül angol nyelvi képességfejlesztést, két féléven át országismereti beszédgyakorlatot, valamint szakmai tantárgy-pedagógiai kompetenciafejlesztést foglal magában, majd a záró félévben angol gyermekirodalmi kurzust is kínál. Mindvégig különleges hangsúlyt kapnak azok a módszerek és gyakorlati útmutatók, amelyek segítségével igazán hatékonyra tehetik e tartalmak a 6-12 éves korosztály nyelvtanulását. A negyedik félévet tanítási gyakorlat és műveltségterületi szigorlat zárja. A képzést a Gál Ferenc Főiskola keresztény értékrendje és gyermekközpontú szemlélete közösen jellemzi.

A képzés oklevél betétlap (igazolás) kiadásával zárul, mely az alap tanítói oklevéllel együtt érvényes, és az angol nyelv tanítására jogosít az általános iskola 1-6. osztályában. A betétlap (igazolás) államilag elismert, komplex felsőfokú nyelvvizsgáló egyenértékű.

A képzés részvételi díja: 120 000 Ft/félév.

Felvételi feltételek: tanítói diploma és államilag elismert középfokú B2 szintű komplex angol nyelvvizsga.

Azok a tanítói diplomások is jelentkezhetnek, akik még nem szerezték meg a B2 szintű komplex angol nyelvvizsgát. Ők az első tanév végéig kötelesek ezt megszerezni, illetve számukra angol nyelvű felvételi elbeszélgetést tartanak, melyek tartalma: a nyelvvizsgákon megszabott általános témakörök, valamint beszélgetés a szakmai tervekről, elhivatottságról.

Jelentkezési határidő: 2018. augusztus 27. Jelentkezni a főiskola honlapjáról (www.gff.szeged.hu/felveteli_2018) letölthető jelentkezési lapon lehet.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánián (Torontál tér 4.) a nyár folyamán, a csütörtök este 6 órai szentmiséket követően előadásokat, beszélgetéseket, filmvetítéseket szerveznek, melyekre szeretettel várják más plébániák közösségeinek tagjait is.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató és az ÁGOTA (Állami Gondoskodásban Élő és Veszélyeztetett Fialatok Támogatásáért) Alapítvány közös szervezésében valósul meg július 21-31. között az „Állami Gondozottak Országos Találkozója”, azaz a XXII. ÁGOTA Országos Tábor. A találkozóhoz ezúttal is Békés megyei Doboz-Szanazug ad otthont. Az ország minden pontjáról, lakóotthonokból, nevelőszülői hálózatból érkező, mintegy 600 gyermek tábortalálkozója során élményprogramokkal, élményprogramokba ágyazott szakmai, számos esetben terapeutikus foglalkozással teremtenek lehetőséget a fiatalok számára egymás mélyebb megismerésére, saját értékeik tudatosítására a prevenció és a hátránykompenzáció jegyében.

A tábor 10 napjában az ÁGOTA Alapítvány önkéntesei teljesítenek karitatív szolgálatot a gyermekek és fiatalok mellett. Az alapítvány segítőinek alapköre több száz programmal készül a tíznapos találkozóra. A legvártaabbak között van a Roma est, az ÁGOTA bál, a Toldi verseny, a Ki Mit Tud, a Szépségverseny, és lesznek játékos sportvetélkedők, futball-, asztalitenisz-, csocsóbajnokság, valamint kézműves- és készségfejlesztő foglalkozások, strand, kommandós bemutató, lovasprogramok és rendőrautón érkező nyári mikulás is.

Szintén a tábortalálkozó részeként képezik azok az ügynevezett témakiértékelő beszélgetések, melyek a gyermekek saját életének aktuális problémáit, illetve az ezekre adható válaszokat tematizálják. Az össztábori programon a résztvevő gyermekek saját elfogadhatóságukra, szerethetőségükre kapnak visszajelzést, megerősítést a Biblia üzenetének a gyerekek nyelvén történő közvetítése által.

A nagyszabású rendezvény 22 év tapasztalatát ötvözve kiválóan szolgálja a célt, hogy a programokon résztvevő gyermekeknek és fiataloknak olyan attitűdök, szociális kompetenciák és készségek erősödjenek, melyek segítségével önálló életüket meg tudják alapozni. A tíz nap olyan önmegtapasztaláshoz segítik a gyermekeket, mely saját önbecsülésük újraértékelését hozhatja és mindez egy reménytelibb jövőképet nyújthat számukra.

Mintegy 5,7 millió forint gyűlt össze a „Magyar családok a damaszkuszi keresztény gyermekekért” elnevezésű akcióban, a Magyar Asszonyok Érdekszövetsége által indított gyűjtés során. A magyar családok által felajánlott összeggel ezer fiatal nyári táborozását segítik Szíria egy biztonságos zónájában, ahol a gyerekek legalább néhány napra elfeledhetik a háború borzalmait, a szenvedést.

Szíriában hét éve pusztít a háború, az ország fővárosában pedig fél évig ostromállapot uralkodott. A világ második legösszefogottabb keresztény közösségének otthont adó Kelet-Damaszkuszba, ahova az elmúlt években tömegesen érkeztek a belső menekültek, több ezer rakéta csapódott be.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.